

HARVEST

Nuus | News

DIREKSIE VIR NUWE TERMYN VERKIES

Roger Skinner, Madaleen Bronkhorst, Johan Struwig, Alet Kurz, Marcel Hoeksma, Evelyn van Heerden, en Lydia Lourens.

Tydens die Algemene Jaarvergadering wat op 23 Julie 2026 gehou is, het inwoners die nuwe direkteure, wat Golden Harvest gedurende die komende termyn sal dien, verkies.

In sy voorsittersverslag het Johan Struwig sy opregte dank uitgespreek teenoor almal wat bygedra het tot nóg 'n suksesvolle jaar by Golden Harvest. Hy het ook spesiale melding van Louis de Vaal, Ann Cliff en Neville Kurz, wat oor 'n aantal jare met groot toewyding op die Raad gedien het, gemaak. Hy het erkenning gegee aan hulle onbaatsugtige diens en waardevolle insette.

Ons wens die nuutverkose direkteure van harte geluk met hulle verkiesing en bedank hulle vir hul bereidwilligheid om die Golden Harvest-gemeenskap te dien. Mag hulle met wysheid, insig en toewyding leiding gee terwyl hulle saamwerk in die beste belang van ons oord.

GOLDEN HARVEST NOOI
JOU UIT OM VROUEDAG
TE VIER

*Kom geniet 'n oggend van
vriendskap en inspirasie terwyl
ons die vroue in ons gemeenskap
vereer. Ons sien uit daarna om
hierdie spesiale geleentheid met
jou te deel.*

AUGUSTUS

SATERDAG **08** OM 10:30

2026

PLEK: GEMEENSAPSAAI
TOEGANG: GRATIS

CAREVITA VERWELKOM NUWE EENHEIDSBESTUURDER

Leandri, Johan Struwig, voorsitter van die direksie, Werner van Niekerk, streekbestuurder van CareVita, en Andrew Wilson, uitvoerende hoof van CareVita.

CareVita, die maatskappy wat onlangs die bestuur van Golden Harvest se Gesondheidsorgsentrum oorgeneem het, het tydens die AJV op 23 Julie 2026 sy nuwe Eenheidsbestuurder aan inwoners voorgestel.

Leandri Jansen van Rensburg sal haar pos amptelik op 1 Augustus 2026 aanvaar. Ons heet haar hartlik welkom by die Golden Harvest-familie en wens haar voorspoed en sukses toe in haar nuwe rol. Ons sien daarna uit om saam met haar te werk en verseker haar van die gemeenskap se ondersteuning terwyl sy hierdie opwindende nuwe hoofstuk aanpak.

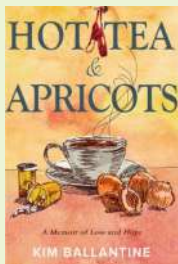
'N VARS NUWE VOORKOMS VIR DIE BIBLIOTEEK

Die Golden Harvest-biblioteek spog nou met 'n nuwe leeshoekie waar inwoners rustig kan ontspan met 'n goeie boek. Ons spreek ons opregte dank uit aan Louis de Vaal vir sy ruimhartige skenking van die gemaklike rusbank wat hierdie knus ruimte moontlik gemaak het.

Die biblioteek het ook 'n vars nuwe voorkoms gekry met die vervanging van die ou blindings deur netjiese nuwes, danksy die vrygewige ondersteuning van die Fondsinsamelings-komitee. Die komitee het boonop fondse beskikbaar gestel vir die aankoop van verskeie nuwe romans, waaronder twee grootdrukboeke wat nou op die grootdrukrak beskikbaar is.

BOEKRESENSIE

HOT TEA AND APRICOTS: en die sub-titel: "A Memoir of Loss and Hope". Resensie gedoen deur Myra Coetzer

Kim Ballantine vertel die storie van haar 15-jaarlangte geveg teen kanker en 'n rare siekte wat haar vermoë om te praat totaal vernietig het. Dit is 'n weerlose, hartverskeurende, pynlik eerlike verhaal wat die krag van familie, vriendskap en geloof, ten spyte van ongelooflike omstandighede, vertel. Sy sê dat die skryf van die boek bygedra het tot haar en haar gesin se genesing, - jy kan nie altyd kies wat met jou gebeur nie, maar dis jou keuse hoe jy daarop reageer.

Ek het die boek intens geniet, en lank nadat ek dit klaar gelees het, het haar storie nog in my gedagtes bly dwaal. Elke persoon wat al deur 'n traumatiese siekte moes worstel, of dit saam met 'n geliefde moes beleef, sal aanklank vind by Kim se storie. Dis die boek wat mens graag met ander wil deel.

Winter bring 'n sitrus-oorvloed

Ook winter by Golden Harvest is 'n seisoen van oorvloed. Oral staan die sitrusbome swaar van die vrugte, met helder lemoene, suurlemoene, lemmetjies en nartjies wat kleur en lewe aan die winterlandskap gee. Dit is 'n herinnering dat die natuur ons met 'n ryke oes seën, selfs in die koudste seisoen.

Van die Redakteur

Soveel dinge gebeur by *Golden Harvest* dat dit byna onmoontlik is om met alles tred te hou! Elke keer wanneer ek 'n uitgawe saamstel, dink ek aan alles wat ek nog moontlik sou kon byvoeg.

Ek is baie bly dat hierdie uitgawe 'n hele paar vrywillige bydraes van inwoners bevat, en ek wil graag nog meer van julle aanmoedig om julle nuus met ons te deel. As jy betrokke is by 'n aktiwiteit, klub, projek of geleentheid waarvan ek dalk nie bewus is nie, stuur asseblief vir my 'n paar besonderhede en, indien moontlik, 'n foto. Julle bydraes help om *Harvest Nuus* 'n ware weerspieëling van ons lewendige en dinamiese gemeenskap te maak.

Baie dankie aan elke inwoner, personeellid en ondersteuner wat daagliks bydra om Golden Harvest so 'n besondere plek te maak om te woon. Dit is juis hierdie gesindheid van omgee, saamwerk en betrokkenheid wat Golden Harvest 'n plek maak wat ons met trots ons huis noem.

Madafelen

TERROR, DIE BASTERHONDJIE

Andrie van den Berg is die skrywer van die pittige skets op bladsy 6 oor hul geliefde basterhondjie, Terror. Sy humoristiese weergawe sal beslis 'n glimlag op lesers se gesigte bring.

GOLDEN HARVEST GEBORGDE GHOLFDAG LOK REKORDOPKOM

Kurt Huber, Mike Millar en Ron McCormick, die toegewyde span by Halfway House (Slangkop), het hul pligte met entoesiasme, toewyding en uitstekende spangees uitgevoer.

Ter nagedagtenis aan Lionel Haybittel

29 Mei 2026

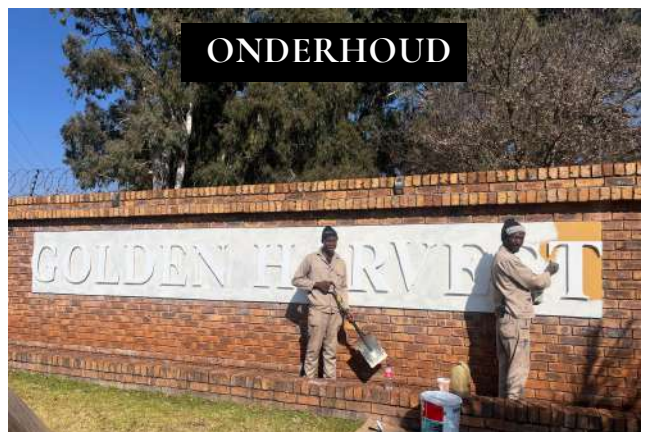
Ons onthou hom met liefde en betuig ons innige meegevoel aan Gill, sy familie en vriende. Mag hulle vertroosting, krag en vrede vind in die herinneringe wat hulle met hom gedeel het.

CAREVITA-UNIFORMS

Agnes en Susan, twee van ons toegewyde versorgers in hul uniforms met die CareVita-logo.

ONDERHOUD

Net 'n vinnige stappie om die blok?

Het jy al ooit gewonder of die eerste nege of die laaste nege putjies by Golden Harvest die maklikste is om te speel?

Met die eerste oogopslag lyk die antwoord voor die hand liggend. Albei bestaan uit ses putjies met 'n baansyfer van drie, maar die oorblywende putjies verskil effens. Die eerste nege het twee putjies met baansyfer vier en een met 'n baansyfer van vyf, terwyl die laaste nege een vier-baansyfer en twee vyf-baansyfer putjies het. Op papier lyk die laaste nege dus meer uitdagend vanweë die ekstra vyf-baansyfer.

Maar is dit werklik so?

Interessant genoeg is die gemiddelde lengte van die putjies op die eerste nege in elke kategorie langer as dié van die laaste nege. As afstand dus vir jou 'n groter uitdaging as akkuraatheid is, mag jy die laaste nege eintlik makliker vind, bloot omdat daar 'n korter afstand afgelê hoef te word.

Net lus vir stap?

Speel jy die eerste nege putjies, stap jy sowat 1,62 km van bof tot gaatjie. Wanneer die afstande tussen putjies bygereken word, kom die totale stapafstand op ongeveer 2,16 km te staan – ongeveer 23 minute teen 'n gemiddelde stapspoed van 5,4 km/h.

Die laaste nege is feitlik identies. Die afstand van bof tot gaatjie beloop 1,63 km, terwyl die totale stapafstand ongeveer 2,09 km is – weer sowat 23 minute se stap.

Voltooi jy al agtien putjies, sal jy ongeveer 4,25 km aflê, waarvan 3,3 km die werklike speelafstand is. Dit is 'n aangename wandeling van ongeveer 46 minute – uitsluitend natuurlik die tyd wat jy spandeer om jou uitstekende houe te bewonder... of miskien die enkele bal wat besluit het om sy eie koers te kies te gaan soek!

Die uiteinde van die saak

Die syfers wys dat daar eintlik min tussen die twee te kies is. Uiteindelik kom die antwoord neer op persoonlike voorkeur en jou eie speelstyl.

Maar dalk is dit nie die belangrikste vraag nie.

Wat werklik saak maak, is om op die golfbaan uit te kom, die vars lug in te asem, die pragtige omgewing te geniet en die geselskap van goeie vriende te waardeer. By Golden Harvest gaan gholfeers immers oor veel meer as net tellings en baansyfers – dit gaan oor gesondheid, ontspanning en die vreugde van die spel.

Bygedra deur 'n anonieme bron wat die roete duidelik meer as 'n paar keer gestap het!

Op 89 jaar jonk inspireer **Jorge Fernandes** ons almal deur steeds vier keer per week golf te speel. Hy het onlangs 'n uitstekende netto telling van 58, slegs drie oor baansyfer, aangeteken – 'n merkwaardige prestasie volgens enige standaard. Sy raad vir beide golf en die lewe is verfrissend eenvoudig: "Gaan stadiger!"

Baie geluk aan Adri Vinke wat elke gholfspeler se droom bereik het deur Maandag, 13 Julie, 'n volmaakte kolhou op die 7de putjie aan te teken! 'n Hole-in-one is 'n merkwaardige prestasie wat beide vaardigheid en 'n bietjie geluk vereis, en dit 'n oomblik maak wat elke gholfspeler hoop om ten minste een keer in sy lewe te ervaar.

89 - NIE UIT NIE!

Connel Theunissen het die eerste tien jaar van sy lewe in Malawi deurgebring, waar sy pa as verteenwoordiger van die Statebond gedien het. Hy onthou daardie jare as sorgvrye Afrika-kinderjare, hoewel die twee en 'n halfdag treinreis na Bishop's College in Kaapstad op die ouderdom van tien een van sy mees traumatiese herinneringe bly. Nadat hy 'n BA-graad in Geskiedenis en Godsdiensstudies aan die Universiteit van Natal in Pietermaritzburg voltooi het, het hy sy onderwys-loopbaan in Empangeni begin.

Ann het op 'n plaas naby Nelspruit grootgeword as die oudste van drie kinders. Ná skool is sy Bulawayo toe om haar in kinderversorging te bekwaam. Daar het sy haar eerste man ontmoet, en saam het hulle hul tuiste in Rhodesië gemaak totdat die uitbreek van die onafhanklikheidsoorlog hulle gedwing het om Randburg toe te verhuis. Kort daarna is hulle dogtertjie tragies oorlede. Die gesin het na Durban verhuis, waar Ann nóg 'n verlies beleef het toe haar man oorlede is. Skielik moes sy alleen na haar twee klein kinders, Ian en Debbie, omsien. Sy het egter nuwe doel en krag gevind in haar werk by 'n kinderhuis.

Hul liefdesverhaal het op 'n onverwagte manier begin. Ann se dogter, Debbie, was een van Connel se leerlinge aan Treverton Christian School. 'n Opstel wat Debbie oor haar ma se werk geskryf het, het Connel so diep geraak dat hy gedurende die skoolvakansie as vrywilliger by die kinderhuis gaan help het. Nadat hy na Treverton teruggekeer het, het hy vir Ann 'n groot ruiker blomme gestuur, en kort voor lank het 'n stewige korrespondensie per brief begin.

Ná verskeie besoeke het Connel op 'n keer weer gevra of hy kon kom kuier. Hierdie keer het Ann gesê nee, sy dink nie dit sou wys wees nie. Nie lank daarna nie, het die telefoon gelui. Dit was Connel – en in plaas daarvan om te vra of hy kon kom kuier, het hy haar eenvoudig gevra om met hom te trou. Drie maande later is hulle getroud, en Ann het na Treverton verhuis. 'n Paar jaar later is Connel genooi om by die kinderhuis in Durban te kom werk.

Ná twee jaar by die kinderhuis het Connel 'n onderwyspos by Durban Hoërskool aanvaar, waar hy vir vyftien jaar klasgegee het. Regdeur sy loopbaan was hy diep betrokke by kerkkampe gedurende vakansies en het hy gehelp om kerke regoor Afrika te vestig.

Intussen het Ann 'n voorskoolse sentrum, wat op die Accelerated Christian Education (A.C.E.)-program gebaseer is, begin. Sy het die kurrikulum vir Afrika-leerders aangepas, talle onderwysers in Suid-Afrika en Namibië opgelei en 'n reeks fonetiese boeke vir graad 1-leerders geskryf.

Die egpaar het saam twee dogters, Joy en Mary, en is geseën met tien kleinkinders. Op aanbeveling van hul seun, Ian, het hulle in 2018 na Golden Harvest verhuis.

"Toe ek deur die hekke ry," onthou Connel, "het ek geweet ek sal hier kan bly." Hulle is aktief by die gemeenskap betrokke, en het 'n besondere passie vir die kliniek.

Na die onderhoud, het hulle my genooi om weer te kom kuier. Hulle het gesê hulle huis is altyd oop. Ek het egter besef dat dit is nie net hul huis wat oop is nie. Hulle harte is ook oop.

En miskien is dit die mooiste nalatenskap van Connel en Ann Theunissen – 'n leeftyd waarin hulle hul harte, hul huis en hul lewens met liefde vir ander oopgestel het.

Terror se lewensreis - 'n skets deur Andrie van den Berg

Die eerste keer wat ons met Terror kennis maak het, was toe 'n seun die middag laat met die brak in sy arms by ons aankom. "Ons het gehoor oom-hulle soek 'n klein hondjie". Hy was seker so twee maande oud, swart en wit met enkele, baie dowwe swart kolle oor sy lyf. Met min lus in my stem om 'n brak groot te maak sê ek vir my vrou dis haar verantwoordelikheid.

Later die aand, met sy pens vol gevreet lê hy op 'n ou kombers op die stoep. Ons sal maar moet sien hoe dit gaan.

Die volgende oggend maak ons reg om in Brits te gaan inkopies doen. Geen klein brak in sig nie. Ons soek die werf deur, elke struik elke boom, in die veld agter die huis, niks.

Daar word geroep, gefluit geskree, geen hond. Ons ander vier honde soek saam. Die middag laat kom ons tuis; nog geen hond. Soek weer. Niks. Seker weggeloop en heelwaarskynlik in die pad doodgery of totaal verdwaal in die veld. Ry op en af in die grondpad. Niks.

Die volgende oggend, terwyl ons aan die onbyttafel sit, sien ek 'n ding roer, daar onder in die tuin, onder 'n struik. Dis die brak. Ek loop vinnig nader en hier kom hy op sy pens na my toe aangekruip. Toe ek by hom kom, draai hy op sy rug en piepie hom sopnat!

Nodeloos om te sê maar daar het hy al reeds begin om ons harte te verower.

Met sy pens volgevreet, het hy die heeldag en nag gelê en slaap.

Baie gou het hy sy vier meisie maatjies bymekaar maak en hulle duidelik laat verstaan dat hy die baas op die werf is en geen teenstand sal duld nie al is hulle baie ouer as hy

"'n Regte mannetjiesding" was vroulië se kommentaar. Stilswye van my kant af! Almal op die werf is met 'n knor en blaf begroet en summier is hy Terroris of dan Terror gedoop. Met sy hele wese het hy na liefde by ons gesoek en dit ook gekry. Sy gelukkigste oomblikke was as hy by een van ons se voete, op sy rug kan lê en die ander honde met 'n knor kon waarsku dat hulle nie naby ons mag kom nie. Enige voëltjie wat dit naby gewaag het, is met 'n ywerige geknor en geblaf verjaag.

Besoekers moes eers vir Terror groet, sy ore vryf anders het hulle 'n stewige knyp aan die hakskeen of kuit gekry.

Saans, wanneer kos uitgedeel word, het elke hond 'n been gekry om aan te kou.

Terror het sy been gevat en ons aangekyk of hy wil vra "wat moet ek met die ding doen?"

Dadelik het hy die tuin deurkruis, na 'n geskikte plek gesoek en die been versigtig begrawe. 'n Draai ver deur die tuin gestap, 'n paar plekke gemerk en daarna met 'n kordaat drafstap terug gedraf na ons toe. Lulu, die groot swart hond, het hom onderlangs dopgehou en dan met 'n ompad die begraafplek genader, die been uitgehaal en by haar been gaan neersit.

Luister wou hy nooit. Na 'n jaar het ons met 'n skok agtergekom dat hy feitlik negentig persent doof is. Hy kon net harde klapgeluide en hoë fluit, of skree geluide hoor. Hierna kon ons al sy snaakse gedragspatrone verstaan.

Op 'n dag, terwyl ons rustig sit en kuier slaan Terror onverwags neer gee, 'n paar rukke en staan stywebeen weer op, maar loop soos een in sy slaap, rigtingloos en verdwaas. Ek het dadelik na hom gestap en hom versigtig getroetel, na 'n rukkie was hy weer by, maar het 'n hele dag geneem om weer die ou Terror te wees. Ons vermoed dat dit 'n ligte epileptiese aanval was. Ongeveer 'n jaar later het dieselfde ding gebeur. Ons het toe reeds vermoed dat hy die produk van inteling was.

Ongeveer 'n week gelede begroet hy weer 'n voertuig wat die werf binne ry met 'n hewige geblaf. Ek stap na buite en kry hom waar hy op sy sy lê met hewige rukkings deur sy lyf. Terwyl ek sy lyfie saggies vryf en na 'n hartklop soek voel ek hoe sy lyf verslap en sy asemhaling ophou. Terror het ons verlaat.

Later die aand het ek en vroulië saam gehuil oor 'n hondjie wat oor 'n tydperk van vyf jaar diep in ons harte ingekruip het, baie liefde gevra en net soveel gekry het.

Die volgende dag het ons twee hom in die veld, onder die doringboom begrawe, langs sy een meisiemaatjie, Zero, daar waar hy menige van sy merke gelaat het.

OPGRADERING VAN DIE GEMEENSKAPSAAL

As deel van deurlopende instandhouding is die binnekant van die Golden Harvest Gemeenskapsaal onlangs oorgeverf.

'n Spesiale woord van dank aan Corrie Milani en Lydia Lourens, wie se kreatiwiteit en harde werk die saal in 'n warm en verwelkomende ruimte omskep het.

Ons bedank ook vir Corrie en Mike Milani wat die pragtige dekor op bruikleen aan Golden Harvest beskikbaar gestel het. Ons is opreg dankbaar vir hul vrygewigheid en gewaardeerde ondersteuning.

DIE GESKENK VAN TYD

'n Hartlike woord van dank aan Ann en Connel Theunissen en hul toegewyde span, wat elke Maandag- en Woensdagmiddag vrywillig hul tyd afstaan om die lewens van inwoners in die Gesondheidsorgsentrum te verryk. Deur 'n verskeidenheid aktiwiteite help hulle om inwoners se verstand aktief te hou, terwyl hulle terselfdertyd geleentheid skep vir vriendskap, lag en waardevolle sosiale kontak.

Ons wil graag nog inwoners van Golden Harvest aanmoedig om by hierdie inisiatief betrokke te raak.

Die aktiwiteite sal voortgaan in vennootskap met die CareVita-span, en nuwe vrywilligers is altyd welkom. Selfs 'n paar uur van jou tyd kan 'n betekenisvolle verskil in iemand anders se dag – en selfs in hul lewe – maak.

wat is aan die gang in

**MAGALIES
BURG**

Op soek na 'n heerlike uitstappie naby die huis? Net 'n kort rit vanaf Golden Harvest lê *Black Horse Estate*, een van die Magaliesberg se gewildste plattelandse bestemmings.

Genesteld in die pragtige Zeekoeihoekvallei, bied die landgoed die perfekte kombinasie van skouspelagtige natuurskoon, goeie kos en 'n ontspanne plattelandse atmosfeer.

Black Horse Estate is oorspronklik gevestig as 'n Friesperdestoetery en dit is steeds die tuiste van hierdie manjifieke swart perde wat vreedzaam in die omliggende velde wei. Vandag is dit ewe bekend vir sy bekroonde *craft* brouery en distilleerdery, waar besoekers plaaslik gebroude biere, hand-gemaakte spiritualieë en proe-ervarings kan geniet.

Die landgoed se restaurant is 'n gunsteling onder plaaslike inwoners en besoekers. Of jy nou kies om onder die skaduwee van die ou pekanneutbome te sit of die asemrowende uitsigte oor die Magaliesberge te bewonder, jy sal dit 'n ideale plek vind vir 'n ontspanne ontbyt, middagete of middag saam met familie en vriende.

Of jy nou 'n spesiale geleentheid vier, gaste onthaal, of bloot op soek is na 'n aangename daguitstappie, Black Horse Estate is beslis 'n besoek werd. Dit is nog 'n herinnering aan die wonderlike besienswaardighede wat ons gelukkig is om reg op die drumpel van Golden Harvest te hê.

GH GHOLF

'n Rekord aantal van 24 Golden Harvest-gholfspelers het op 25 Junie 2026 afgeslaan vir 'n onvergeetlike gholfdag, ruimhartig geborg deur Ian Lawler, seun van Ann en Connel Theunissen, spesiaal vir ons klub.

Ian, 'n passievolle gholfspeeler wat gereeld aan Senior Legends Pro-Am-toernooie regoor die wêreld deelneem, kon ongelukkig nie self die dag bywoon nie. In sy afwesigheid het Connel en die Golden Harvest-spelers saam met Ian se neef, Zane, Grant Hawkins van Novawear Corporate Solutions en drie ander gholfvriende aan 'n opwindende IPS-pare kompetisie deelgeneem.

Die dag was 'n groot sukses en Ian se ruim borgskap het 'n verskeidenheid pryse vir die deelnemers ingehou. Die verrigtinge is op gepaste wyse afgesluit met 'n heerlike middagete, voorberei deur ons Cheeky Chef, Annerine. Die sappige lam op die spit, saam met 'n keur van smaaklike bygeregte, was die perfekte afsluiting van 'n dag vol goeie gholfs, lekker geselskap en groot kameraadskap.

Die Golden Harvest Gholfsklub spreek sy opregte dank en waardering uit teenoor Ian Lawler vir sy ruimhartigheid en ondersteuning. Sy bydrae het nie net 'n besondere gholfdag moontlik gemaak nie, maar ook die gees van vriendskap wat eie is aan ons klub, verder versterk.

WENNERS

PARE KOMPETISIE
JOHAN STRUWIG EN
MARCEL HOEKSMA

ENKELKOMPETISIE
WADE KING

